

REDRESS

Ending torture, seeking justice for survivors

ЛЮТИЙ 2026

JUST REPARATION

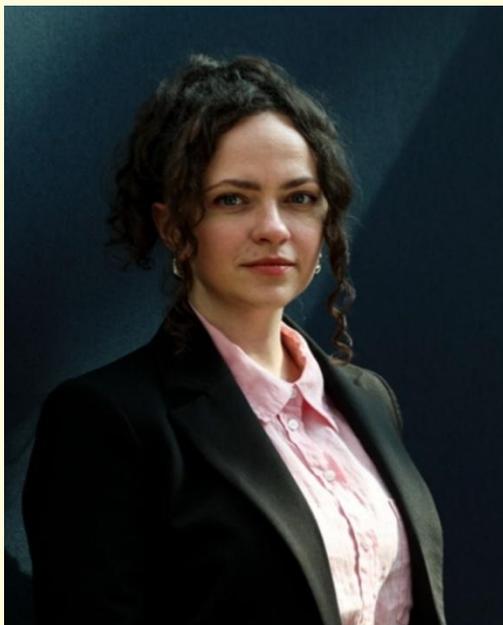
UKRAINE EDITION

У зміцненні спільноти
практики щодо компенсацій
шляхом обміну актуальними
подіями в цій сфері

Це спеціальний випуск, присвячений актуальним дискусіям, ініціативам та механізмам забезпечення репарацій для потерпілих унаслідок конфлікту в Україні. Цього тижня минає чотири роки з початку повномасштабного вторгнення Росії в Україну. Починаючи з лютого 2022 року, а також із 2014 року, російські збройні сили та підконтрольні Росії збройні формування вчиняли грубі порушення прав людини та міжнародні злочини, зокрема катування, сексуальне насильство, умисні вбивства, свавільні затримання та насильницькі зникнення, а також інші тяжкі правопорушення. У відповідь на завдану потерпілим шкоду поступово формуються механізми відшкодування. Серед них - запуск програм тимчасових репарацій для окремих категорій потерпілих осіб, початок функціонування Реєстру збитків, а також нещодавнє створення Комісії з розгляду заяв як складової ширшої системи репарацій за злочини, вчинені в Україні.

Війна має імена — принципи мають бути забезпечені

Анастасія Головненко, керівниця адвокаційних кампаній Центру громадянських свобод

Для західної аудиторії війна в Україні часто сприймається як віддалений, «чужий» конфлікт. Насправді її наслідки вже відчуються в інших державах - у зростанні цін на енергоносії, міграційному навантаженні, збільшенні оборонних бюджетів та поступовій ерозії міжнародних норм, покликаних запобігати подібним війнам.

«Коли мене запитують, що таке війна, я відповідаю без вагань: це імена»

— Максим Кривцов, український поет і доброволець, загинув 7 січня 2024 року

Ці слова точніше за будь-яку статистику пояснюють сутність війни. Війна — це не абстракція. Вона завжди про конкретних людей, конкретні долі та конкретну юридичну відповідальність.

Починаючи з 2014 року, а особливо після повномасштабного вторгнення Російської Федерації 24 лютого 2022 року, територія України стала місцем систематичних і масштабних порушень норм міжнародного гуманітарного права та міжнародних прав людини. Умисні напади на цивільне населення, катування, позасудові страти, сексуальне насильство, примусові депортації, знищення житлових кварталів, лікарень, шкіл та об'єктів енергетичної інфраструктури — це не «трагічні наслідки війни», а задокументовані міжнародні злочини.

[Звіти моніторингових місій Організації Об'єднаних Націй](#) підтверджують, що переважна більшість постраждалих — цивільні особи: люди, які загинули або зазнали поранень унаслідок ракетних і артилерійських обстрілів житлових районів, ринків, транспорту та інфраструктури, призначеної для мирного життя. Кількість загиблих і поранених цивільних уже становить десятки тисяч осіб. Найбільш смертоносним для цивільного населення залишається 2025 рік, протягом якого було підтверджено понад 2 500 випадків загибелі цивільних та понад 12 000 поранень — це найвищі показники з початку повномасштабної агресії. Водночас ці дані є заниженими через обмежений доступ до тимчасово окупованих територій.

У таких містах, як Маріуполь та Ізюм, цілі житлові квартали були фактично стерті з лиця землі. Було знищено не лише будинки — втрачено реєстри права власності, заощадження, бізнеси, економічні можливості та майбутнє людей. Без належного відшкодування шкоди повернення до нормального життя є практично неможливим.

Мільйони людей втратили житло, засоби до існування, доступ до освіти, медичної допомоги та базових послуг. Прямі збитки цивільній інфраструктурі оцінюються в сотні мільярдів доларів, тоді як потреби у відбудові перевищують пів трильйона доларів.

Однак за всіма цими цифрами стоять не графіки й таблиці — а імена.

Діти, які більше ніколи не побачать своїх батьків.

Батьки, змушені ховати власних дітей.

Родини, що залишилися без житла.

Літні люди, позбавлені тепла та життєво необхідних ліків.

Підприємства й цілі громади, знищені повністю.

Саме тому питання репарацій не є внутрішньою справою України. Це випробування для всієї системи міжнародного правопорядку.

По-перше, відшкодування шкоди є фундаментальним принципом міжнародного права. Якщо держава, яка розв'язує агресивну війну та вчиняє масові злочини, не несе матеріальної відповідальності, міжнародне право втрачає свій зміст. Війна стає економічно вигідною, а безкарність — новою нормою. Це підриває архітектуру міжнародної безпеки, сформовану після Другої світової війни.

По-друге, репарації є інструментом стримування. Якщо знищення міст і цивільного населення не тягне за собою реальних фінансових наслідків для держави-агресора, цей сигнал виходить далеко за межі Москви. Його сприймають авторитарні режими, які уважно спостерігають за реакцією міжнародної спільноти. Відсутність компенсації сьогодні — це запрошення до нових війн завтра.

По-третє, без механізму репарацій фінансовий тягар відбудови перекладається на платників податків демократичних держав. Якщо агресор не відшкодовує завдану шкоду, її змушені покривати потерпілі та їхні міжнародні партнери. Це фактично перекладає відповідальність із правопорушника на жертв, що суперечить самому принципу справедливості.

По-четверте, своєчасне надання репарацій безпосередньо пов'язане зі стабільністю Європи. Без них процес відновлення затягується, мільйони людей не можуть повернутися додому, а міграційний, соціальний та економічний тиск лише посилюється. Це не віддалена перспектива, а вже наявна реальність.

І нарешті, існує людський вимір часу. Для потерпілих відкладене на роки правосуддя означає тривале перебування у стані травми, бідності та невизначеності. Без компенсації неможливо відбудувати житло, отримати належне лікування, повернутися до праці чи відновити громаду. Правосуддя, що приходить надто пізно, перестає бути правосуддям.

Саме тому репарації — це не питання далеких мирних переговорів і не предмет політичного торгу. Це юридичний, моральний та безпековий обов'язок, який має бути реалізований уже зараз.

Західним урядам не потрібні нові принципи. Потрібна політична воля забезпечити виконання тих норм міжнародного права, які вони самі декларують як фундаментальні.

Фінансування репарацій для потерпілих від конфлікту в Україні

Ана Каттс Доерті, REDRESS

Збройна агресія Російської Федерації проти України розпочалася у 2014 році. Відтоді підконтрольні Росії збройні формування та російські війська, за наявними даними, вчиняли [численні міжнародні злочини](#) та грубі порушення прав людини, масштаби яких істотно зросли після початку повномасштабного вторгнення.

Після 24 лютого 2022 року порушення прав людини, зокрема катування та інші форми жорстокого, нелюдського або такого, що принижує гідність, поводження, включаючи сексуальне насильство, набули системного характеру. За даними останнього [звіту](#) Моніторингової місії ООН з прав людини в Україні, понад 41 300 цивільних осіб отримали поранення, а понад 15 100 – загинули. Безліч людей зазнали [довготривалих психологічних травм](#). [Орієнтовно](#) 3,7 мільйона осіб є внутрішньо переміщеними в межах України, близько 6,9 мільйона – були змушені залишити країну. Крім того, приблизно 20 000 дітей були [примусово переміщені або депортовані](#) до Російської Федерації.

Відповідно до норм міжнародного права, потерпілі мають право на повне та ефективне відшкодування шкоди. Попри те, що низку механізмів репарацій уже створено або планується створити, наразі вони не забезпечені достатнім фінансуванням для повноцінного функціонування та надання грошової компенсації, реабілітаційних послуг та інших форм відшкодування.

Згідно з принципами міжнародно-правової відповідальності держав, саме Російська Федерація зобов'язана відшкодувати шкоду, завдану їй протиправними діями. Водночас за відсутності співпраці з боку держави-агресора треті держави мають унікальну можливість сприяти реалізації права потерпілих на репарацію.

Механізми репарацій

На міжнародному та національному рівнях уже функціонують або перебувають у процесі створення декілька механізмів, спрямованих на забезпечення репарацій.

Адміністративні програми, що реалізуються Україною

Уряд України запровадив низку адміністративних програм підтримки осіб, які постраждали внаслідок конфлікту. Йдеться про заходи у сфері житлового забезпечення, працевлаштування, реабілітації, а також компенсації за

незаконне позбавлення волі та знищення чи пошкодження майна. 18 червня 2025 року набрав чинності Закон № 4067-IX про статус осіб, які постраждали від сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом, та про невідкладні проміжні репарації («Закон Бардіної»). Цей нормативно-правовий акт створює комплексну правову рамку для задоволення потреб осіб, які пережили сексуальне насильство, пов'язане з конфліктом, зокрема передбачає механізм термінового тимчасового відшкодування шкоди. Закон значною мірою ґрунтується на [пілотному проєкті](#), реалізованому Global Survivors Fund, у межах якого надавалась термінова фінансова допомога потерпілим по всій країні. Ефективна імплементація цього Закону потребує стабільного та достатнього фінансування, а також узгодження з іншими механізмами репарацій.

Реєстр збитків та (очікувана) Комісія з розгляду заяв щодо України

Рада Європи ініціювала створення міжнародного компенсаційного механізму з трьох складових для потерпілих від російської агресії. Реєстр збитків [розпочав](#) прийом заяв 2 квітня 2024 року. У грудні 2025 року 35 держав та Європейський Союз [підписали](#) Конвенцію про створення Міжнародної комісії з розгляду заяв щодо України. Очікується, що ця Комісія здійснюватиме розгляд заяв, внесених до Реєстру збитків, а для здійснення виплат буде створено спеціальний компенсаційний фонд. Водночас питання джерел фінансування такого фонду залишається відкритим. Важливо також враховувати, що цей механізм передбачає переважно одноразові компенсаційні виплати, без охоплення довгострокових програм реабілітації чи інших форм комплексного відшкодування. Крім того, його часові рамки наразі обмежуються періодом після початку повномасштабного вторгнення у лютому 2022 року, що виключає осіб, які зазнали шкоди раніше. У грудні 2025 року декілька українських об'єднань потерпілих оприлюднили [спільну заяву](#) щодо створення Комісії, закликавши держави підписати та ратифікувати відповідну Конвенцію, водночас наголосивши на необхідності інклюзивного та орієнтованого на потерпілих підходу.

Спеціальний трибунал щодо злочину агресії проти України

25 червня 2025 року Україна та Рада Європи підписали угоду про створення Спеціального трибуналу щодо злочину агресії проти України. Окрім призначення покарання у вигляді позбавлення волі, очікується, що Судова палата Трибуналу матиме повноваження накладати штрафи та застосовувати конфіскацію активів, прямо чи опосередковано пов'язаних зі злочином агресії. Такі кошти планується спрямовувати до міжнародного механізму компенсації, із пріоритетним фінансуванням фонду, пов'язаного з Комісією з розгляду заяв.

Цільовий фонд для потерпілих при Міжнародному кримінальному суді

Міжнародний кримінальний суд через свій Цільовий фонд для потерпілих (Trust Fund for Victims) у межах мандату з надання допомоги заявив про намір реалізовувати проєкти, спрямовані на фізичну та психологічну реабілітацію, а також матеріальну підтримку потерпілих і членів їхніх сімей в Україні.

Факт створення або ініціювання кожного з наведених механізмів свідчить про суттєвий прогрес у формуванні структурованої системи репарацій. Водночас залишаються значні невизначеності щодо практичних аспектів їх функціонування та фінансування, реальної орієнтованості на потреби потерпілих, визначення пріоритетів для найбільш вразливих категорій осіб, а також узгодженості між окремими механізмами в межах єдиної архітектури відшкодування шкоди.

Роль повернення активів

Поки Росія продовжує свою агресію проти України та не виконує свій юридичний обов'язок із забезпечення репарацій постраждалим, мільярди євро російських [приватних](#) і [суверенних активів](#) наразі заморожені в Європейському Союзі, Великій Британії, США, Австралії, Канаді та інших державах у зв'язку з санкціями, запровадженими цими органами у відповідь на зловживання Росії та міжнародні злочини. Існують також значні додаткові кошти, пов'язані з санкціями, включно з доходами від порушень санкцій, відсотками та податками, нарахованими на заморожені активи, регуляторними штрафами за відповідні дії тощо. Перенаправлення частини цих заморожених активів та пов'язаних коштів може стати відповіддю на питання про те, як фінансувати репарації для постраждалих від конфлікту в Україні.

Вилучення активів пропонує практичний шлях для держав, щоб гарантувати, що особи, які беруть участь у незаконних фінансових потоках, не отримують прибутку від незаконно набутого майна. Повернення та перенаправлення заморожених російських суверенних активів і російських приватних активів, пов'язаних із незаконною діяльністю, також може відкрити доступ до ресурсів і забезпечити фінансування репарацій за рахунок тих, хто несе відповідальність за завдану шкоду. Потенційних шляхів для вилучення та перенаправлення активів існує багато та вони є різноманітними.

Одним із перспективних напрямів, наприклад, є перенаправлення активів, пов'язаних із порушеннями санкцій, на соціальні цілі, замість того щоб просто направляти ці кошти до бюджету юрисдикції, яка запровадила санкції. 24 квітня 2024 року ЄС ухвалив [Директиву 2024/1260 про повернення та конфіскацію активів](#), яка передбачає конфіскацію та перенаправлення активів, пов'язаних із порушенням санкцій ЄС. Директива прямо заохочує держави-члени ЄС вжити необхідних заходів, щоб дозволити можливість перенаправлення конфіскованих активів, у тому числі пов'язаних із порушеннями санкцій, на «суспільні або соціальні цілі». Законодавство деяких юрисдикцій допускає лише обмежене спрямування конфіскованих активів на компенсацію постраждалим. [Законодавчі зміни](#) могли б надати судам змогу направляти конфісковані активи у справах про порушення санкцій на репараційні цілі. Такі заходи не можуть замінити первинну відповідальність Росії за надання повної репарації відповідно до міжнародного права, але вони можуть забезпечити вкрай необхідну підтримку для постраждалих і сприяти переходу репараційних механізмів від етапу розробки до етапу практичної реалізації.

Пілотний проєкт для просування політики репарацій за участю постраждалих в Україні

Cristián Correa,
керівник Центру практики репарацій, Global Survivors Fund

Після повномасштабного вторгнення у 2022 році імпульс щодо забезпечення репарацій для осіб, які постраждали від агресії Росії проти України, суттєво посилюється, зокрема завдяки [резолуції Генеральної Асамблеї ООН](#), яка визнала необхідність відшкодування шкоди. Водночас

робота організації [Global Survivors Fund](#) (GSF) із постраждалими від сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом (CRSV), в Україні засвідчила, що вони не можуть очікувати на майбутнє мирне врегулювання чи створення міжнародного компенсаційного механізму. Потерпілі потребували невідкладної, орієнтованої на них відповіді, яка визнавала б специфіку шкоди, заподіяної сексуальним насильством, пов'язаним із конфліктом, а також враховувала суттєві перешкоди, з якими вони стикаються під час повторного викладення травматичних подій або надання доказів, які зазвичай вимагають бюрократичні процедури для отримання засобів правового захисту, репарацій чи доступу до правосуддя.

У співпраці з представниками Уряду України, громадянським суспільством, міжнародними організаціями та об'єднаннями постраждалих GSF розробив концепцію механізму невідкладних проміжних репарацій. На її основі, за активної участі самих постраждалих, було підготовлено проєкт закону та запущено [Пілотний проєкт із надання невідкладних проміжних репарацій особам, які постраждали від сексуального насильства, у контексті конфлікту в Україні](#). Метою було продемонструвати, що таких осіб можливо оперативно ідентифікувати, зареєструвати та забезпечити підтримкою через процедуру, побудовану на довірі, доступності та повазі до гідності. Реєстрація тривала з травня 2024 року до червня 2025 року (коли закон набрав чинності), а завершення виплат відбулося у лютому 2026 року.

Невідкладні проміжні репарації: партисипативна та багатостороння модель

Ключовою інновацією пілотного проєкту стала його система управління. Від самого початку ініціатива об'єднала представників державних органів, громадянського суспільства, міжнародних організацій та самих постраждалих як рівноправних партнерів.

Процес іноді потребував більше часу, ніж очікувалося, однак це було свідомим рішенням. Пріоритетом було формування спільного бачення щодо того, як створити механізм репарацій, який буде справді доступним, оперативним та адаптованим до конкретних умов України. Наглядова рада, до складу якої увійшли представники всіх трьох груп (держави, громадянського суспільства та

постраждалих), здійснювала стратегічне керівництво пілотом і забезпечувала спільну відповідальність за методологію та результати. Крім того, було створено Раду з ідентифікації як незалежний орган для розгляду заяв. До її складу увійшли два представники держави, два представники постраждалих і два експерти від громадянського суспільства. Рада спиралася на технічний секретаріат, який здійснював аналіз поданих заяв, проводив необхідну перевірку та забезпечував відповідність рішень водночас суворим і реалістичним стандартам доказування. Партнерами з реалізації проєкту стали, зокрема, Фондація родини Андрєєвих, «Елеос Україна», «Блакитний Птах» і Truth Hounds. Прийом заяв та реєстрацію здійснювали спеціально підготовлені кейс-менеджери та психологи з досвідом роботи з травмою, що дозволяло постраждалим надавати свідчення у безпечному та підтримувальному середовищі.

Реєстраційна процедура, орієнтована на потреби поетрпілих

Пілотний проєкт свідомо відійшов від типових моделей державної допомоги в Україні, які часто передбачають надмірну формалізацію та документальні вимоги. Натомість було запроваджено [процедуру реєстрації](#), побудовану на уважному вислуховуванні, повазі та визнанні пережитого досвіду. Від постраждалих не вимагалось надання детальних наративів або великого обсягу доказів; за потреби технічний секретаріат здійснював додаткову перевірку. Такий підхід інтегрував елемент визнання та відновлення вже в сам процес реєстрації, визнаючи, що для багатьох осіб бути почутими компетентним і довіреним фахівцем – це вже складова репараційної цінності.

Результати та підтвердження ефективності

Менш ніж за 20 місяців пілотний проєкт ідентифікував, зареєстрував і забезпечив компенсаційні виплати 1 080 особам, які постраждали від сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом (726 чоловіків, 331 жінка та 23 дитини – 4 хлопчики і 19 дівчат), включно зі 107 особами, які пережили сексуальне насильство, пов'язане з конфліктом до початку повномасштабного вторгнення. Усі вони також були скеровані до реабілітаційних служб. Особливо важливо, що проєкт забезпечив постраждалим відчуття офіційного визнання, яке саме по собі мало відновлювальний ефект. Результати засвідчили, що невідкладні проміжні репарації є не лише можливими, а й такими, що можуть бути реалізовані в масштабі навіть за обмежених ресурсів – за умови співпраці постраждалих, громадянського суспільства та державних інституцій. Пілот сприяв формуванню політичного консенсусу та став підґрунтям для подальшого ухвалення національного законодавства України 2024 року, яке закріпило політику проміжних репарацій для осіб, які постраждали від сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом. [Самі постраждалі](#) неодноразово свідчили про позитивний вплив проєкту на їхнє життя; ці свідчення детально висвітлено в останньому [звіті](#) про оцінку впливу.

Наступні кроки та подальші виклики

Попри досягнутий прогрес, низка суттєвих викликів залишається. Реалізація нової державної політики – зокрема забезпечення сталого механізму фінансування в умовах триваючої збройної агресії – потребуватиме тривалої міжінституційної співпраці та послідовної політичної волі. Водночас пілотний проєкт сформував міцну інституційну екосистему: особи, які пережили сексуальне насильство, пов'язане з конфліктом, організації громадянського суспільства та державні партнери нині мають спільну методологічну основу,

відчуття співвідповідальності за результати та спільне зобов'язання інтегрувати напрацьовані підходи до національної системи репарацій.

Спільними зусиллями було доведено, що невідкладні проміжні репарації для осіб, які постраждали від сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом, є не лише необхідними, а й практично здійсненними. Пілотний проєкт пропонує переконливу модель партисипативної, орієнтованої на потреби постраждалих політики у сфері репарацій, яка може бути адаптована до інших контекстів в межах України.

Репарація як визнання: заклик українських постраждалих

Iryna Dovhan, SEMA UKRAINE

Мене звати Ірина Довгань. Я є засновницею та керівницею організації [SEMA UKRAINE](#). Ми розпочали свою діяльність у 2018 році за підтримки Mukwege Foundation.

© De Sheng Lim

Спочатку ми об'єднували жінок із тимчасово окупованого Донбасу, але згодом до нас приєдналися особи, які пережили сексуальне насильство, з усіх регіонів, куди заходили російські війська.

У квітні 2022 року, після деокупації Київської області, ми зустрілися з представниками Mukwege Foundation та Global Survivors Fund. На той момент жінки, які пережили сексуальне насильство, навіть не знали, що таке репарації. Представники фондів пояснили, що працюють над тим, аби ми отримали підтримку. Їхні слова звучали обнадійливо, але не надто переконливо, адже навіть українські органи влади тоді не виявляли значного інтересу до нашої долі. Нам довелося добиватися відкриття кримінальних проваджень Офісом Генерального прокурора України.

Того вечора, під час повітряної тривоги в Києві, директорка GSF Естер Дінгеманс запитала нас, який розмір репарацій був би доречним. Вона попросила назвати суму, яка могла б реально допомогти – покращити стан здоров'я, започаткувати власну справу або вирішити нагальну проблему. Нас було троє – усі постраждали. Після обговорення ми назвали суму: 3 000 євро.

Це був складний період: постійні обстріли та збільшення кількості осіб, які пережили сексуальне насильство, з Київської та Херсонської областей. Нашою метою було знаходити жінок, заохочувати їх порушити мовчання та підтримувати під час надання свідчень. Наш головний меседж був простим: мовчання породжує безкарність. Багато жінок відгукнулися та приєдналися до

нас. Якщо у 2018 році нас було 15-16, то сьогодні наше об'єднання налічує 80 жінок, які пережили сексуальне насильство, пов'язане з конфліктом.

Усі вони отримали по 3 000 євро у межах репараційних виплат у 2025 році. Коли ми запитали, що для них означають ці кошти, відповіді були різними, але одне відчуття було спільним для всіх – відчуття свободи та гідності. Ніхто не вимагав звітів і не диктував, як саме слід витратити кошти. Кожна людина самостійно вирішувала, як ними розпорядитися.

Станом на сьогодні понад 1 000 осіб – жінки, чоловіки і, на жаль, діти – отримали такі тимчасові репарації. Пілотний проєкт завершився, проте кількість постраждалих є значно більшою. Лише за останній місяць до нас звернулися ще дві жінки. Проєкт завершено, однак потерпілі сподіваються на повноцінну імплементацію Закону № 4067-IX («Закону Бардіної») та продовження ефективної виплати компенсації.

ІНШІ НОВИНИ

Українські постраждалі закликають держави не забувати про жертв до 2022 року

© De Sheng Lim

Наростає міжнародна підтримка Конвенції про створення Міжнародної комісії з розгляду заяв

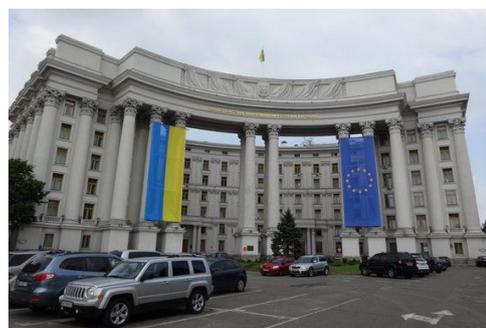
© Council of Europe CC 2.0

Рада ЄС погодила правову позицію щодо надання Україні кредиту підтримки на 90 мільярдів євро

(див. також коментар GSF)

© Auben ministerium CC 2.0

Дипломатичні ініціативи та медіаційні зусилля в межах мирних переговорів між Росією та Україною

© Thien An CC 2.0

Міжнародний суд ООН розглядає зустрічні вимоги та попередні заперечення у справі Україна проти Росії щодо звинувачень у геноциді

© Ministry of Defense Ukraine CC 2.0

РЕКОМЕНДОВАНІ МАТЕРІАЛИ

REDRESS переклав свої нещодавні Практичні рекомендації українською мовою

Ці документи призначені як практичні інструменти для юристів, активістів, правозахисників, постраждалих та інших зацікавлених осіб, які прагнуть використовувати стратегічне судове провадження для досягнення справедливості та забезпечення репарацій для жертв катувань.

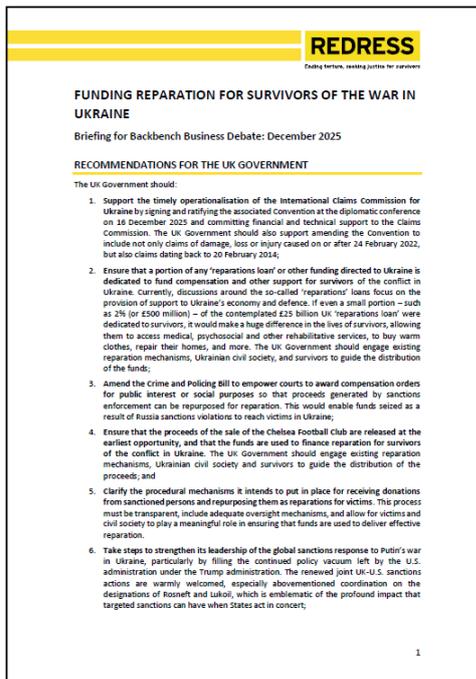
- ПРАКТИЧНА ПРИМІТКА 10
РЕПАРАЦІЇ ДЛЯ ОСІБ ПОСТРАЖДАЛИХ ВІД КАТУВАНЬ
- ПРАКТИЧНА ПРИМІТКА 11
ПІДХІД ДО ВИМАГАННЯ РЕПАРАЦІЙ ОРІЄНТОВАНИЙ НА ОСІБ ПОСТРАЖДАЛИХ ВІД КАТУВАНЬ
- ПРАКТИЧНА ПРИМІТКА 12
КОМПЕНСАЦІЯ

ДЛЯ ОСІБ ПОТЕРПІЛИХ ВІД КАТУВАНЬ

• ПРАКТИЧНА ПРИМІТКА

13 ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ РЕПАРАЦІЙ ДЛЯ ОСІБ ПОСТРАЖДАЛИХ ВІД КАТУВАНЬ

Аналітична записка: Фінансування репарацій для осіб, які постраждали від війни в Україні REDRESS

Цю аналітичну записку було підготовлено до парламентських дебатів у Палаті громад Великої Британії 4 грудня 2025 року. У ній подано огляд реакції Великої Британії на повномасштабне вторгнення Росії в Україну, роз'яснено право потерпілих на репарацію, проаналізовано діяльність Реєстру збитків та запропоноване створення Комісії з розгляду заяв, а також сформульовано рекомендації уряду Великої Британії щодо фінансування репарацій для постраждалих.

Пілотний проєкт із надання невідкладних проміжних репарацій особам, які постраждали від сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом Global Survivors Fund

Пілотний проєкт був розроблений як орієнтована на потреби потерпілих, багатостороння відповідь на їхні нагальні потреби, що поєднувала негайну матеріальну підтримку з довгостроковою адвокацією за принципом «навчання через практику».

Завдяки співпраці у виявленні потерпілих, наданні тимчасові

компенсації та організації напрямлень до відповідних служб, ініціатива продемонструвала, що навіть за умов страху, недовіри та складнощів із доказуванням можливо охопити значну кількість осіб, забезпечивши їм визнання та підтримку.

події

ВИСТАВКА ТА ПАНЕЛЬНИЙ ЗАХІД: Забезпечення справедливості для українських постраждалих шляхом повернення активів

На честь чотирьох років від повномасштабного вторгнення Росії в Україну REDRESS та Міжпартійна парламентська група (APPG) з санкцій і репарацій Магнітського провели виставку та панельну дискусію в парламенті Великої Британії, щоб підкреслити, що означатиме репарації для постраждалих і як їх можна досягти.

Один із тих, хто вижив на заході, Олександр Максименко, який провів шість місяців під окупацією та пережив полону та тортури, сказав:

"Компенсація за мої втрати дала б мені можливість жити повноцінним життям, самостійно вирішувати, де жити і що робити."

Панель також розглянула ширші заходи, які Велика Британія може вжити для надання репарацій зараз, зокрема використання доходів, отриманих через дотримання санкцій, просування пропозицій щодо конфіскованих активів та створення шляху розподілу доходів від продажу «Челсі»

Дякуємо за увагу та до зустрічі наступного місяця!

Ознайомитися з попередніми випусками можна [тут](#).

Якщо Ви отримали цей бюлетень від іншої особи, запрошуємо оформити підписку [тут](#).

